

ŽINIAMALĖ

Nr. 3

Gerbiami mūsų studentų tėvai, tėčiai, seneliai!

Sveikindamas reikšmingos dienos proga, dėkoju už visą protu ir pinigais išreikštą rūpestį tiems geriausiems savo vaikams, kurie yra VU Komunikacijos fakultete ir čia mokosi, kaip valdyti informaciją. Jų komunikacijos gebėjimai pravers Lietuvoje ir bet kur kitur. Taip pat – ir Jums.

Tebūnie kiekvienam mūsų labai tolimas Vinco Kudirkos tėvo paveikslas, kai galim suprasti tėvo susirūpinimą „prarastu“ sūnumi, bet žinom, kad vaiko teisė rinktis yra svarbi.

Linkiu kiekvienam Jūsų kurti savą geriausio tėvo įvaizdį – aptariant pasirinkimą, remiant idėjas, sveikinant laimėjus.

Būkime pasveikinti, nepamirštami, laimingi: Tėvo diena niekada nesibaigia :)

O jei diplomų įteikimo dieną ateisite į Šv. Jonų bažnyčią – pasidalinsiu bendru džiaugsmu.

Komunikacijos fakulteto dekanas
doc. dr. Andrius Vaišnys

www.kf.vu.lt

Svarbūs įvykiai

Tarp raštingiausių – KF absolventė

Nacionalinio diktanto konkurse Fakulteto absolventė Aistė Plaipaitė užėmė antrąją vietą.

LRT radijo žinių vedėja dirbanti Aistė nepadarė nei vienos klaidos, o antrą vietą užėmė todėl, kad neteisingai atskyrė pastraipas.

Iš viso nacionalinio diktanto finale dalyvavo 64 dalyviai. Jie rašė Jolantos Šerelytės tekstą „Gyvasis kultūros vanduo“.

Kūrybinės dirbtuvės Hack4Lt

Pirmą kartą Fakultete įvyko *hackatonas* – neformalios dirbtuvės, subūrusios kompetentingus ir entuziastingus programinės įrangos kūrėjus, skatinusios per trumpą laiką realizuoti daug įdomių, pritaikomų ir prasmingų programinių idėjas.

Tarptautinis debesų technologijos projektas

Pradėjome įgyvendinti tarptautinį projektą „Lokalus turinys Europanos debesyje“ (LoCloud). Jam vykstant, naudojant debesų kompiuterijos technologijas, bus pildomos atminties institucijų skaitmeninės kolekcijos.

Iš Minsko – su apdovanojimais

Komunikacijos fakulteto studentai geriausiai pasirodė tarptautiniame projekte „PR-kvetka-2013“. Ryšių su visuomene projekte jie laimėjo pirmąją vietą socialiniame ir komerciniame sektoriuose.

Organizacijos tinklavietė: ką joje komunikuojame?

Fakulteto magistrantūros studentai atliko 46 organizacijų, priklausančių „Baltosios bangos iniciatyvai“, reputacijos tyrimą. Jis atskleidė, kaip įmonės, bendraudamos internetinėse svetainėse, kuria savo reputaciją ir kokius svarbiausius aspektus yra linkusios akcentuoti.

Forumas „Kaip pakelti skaitymo prestižą Lietuvoje?“

Kultūros institucijų atstovai ir KF bendruomenė diskutavo forume „Kaip pakelti skaitymo prestižą Lietuvoje?“.

KF leidybos studijų programos studentų suorganizuotame renginyje buvo kalbama apie dabartines visuomenės skaitymo problemas ir iššūkius, susijusius su modernių technologijų atsiradimu.

„Skaitymo vaidmuo neaiškus darėsi jau kurį laiką, o ypač diskutuotinas tapo pastaraisiais mėnesiais, žiniasklaidai pradėjus trimituoti apie mokinių neraštingumą. Paprasčiausiai nusprendėme išsiaiškinti, kokia gi ištis yra padėtis, ir kaip ją reikėtų pakeisti“, – forumo idėją atskleidė organizatorių atstovė Ieva Navickaitė.

Rimvydas Laužikas

Tinklo karta, sukrėsianti Lietuvos švietimą

„...per trejus metus labiausiai suprastėjo Lietuvos penkiolikmečių matematinio raštingumo pasiekimai...“; „...ar pastebėjote, kad kasmet abiturientai darosi vis kvailesni...“; „...dabartinė Lietuvos mokslo ir studijų būklė užima paskutinę vietą tarptautinių rezultatų lentelėse...“; „...mano dukra puikiais pažymiais baigė mokyklą ir universitetą, bet dabar neranda darbo...“ – tokių ar panašių tekstų ir pagraudenimų turbūt ne kartą esame girdėję iš privačių pokalbių ar skaitę oficialių tyrimų ataskaitose.

Dažnai klausiame savęs: ar tai tikrai tiesa? Kas mums atsitiko? Neabejotinai į šiuos klausimus galime rasti įvairiausių atsakymų, tačiau vienas jų galėtų skambėti maždaug taip: „atmerkime akis – tinklo karta jau tapo suaugusiais...“.

Skaitydami tekstus, kuriuose aprašomos tinklo kartos ypatybės, labai dažnai susiduriame su neigiama nuomone, kad jau ta tinklo karta, tai nei šiokia nei tokia... Žinoma, galime tai paaiškinti kartų konfliktu, juk bene nuo Sokrato laikų jaunoji karta visada laikoma blogesnė. Tačiau į tinklo kartą norėtusi pažvelgti kiek giliau. Čia kartų konfliktas, tikriausiai, yra sisteminio pobūdžio. Žymaus XX a. sistemų teoretiko Ilyos Prigogino manymu, dvi susijusios sistemos, atsiradusios viename laiko taške, evoliucionuoja kiekviena atskirai ir bėgant laikui vis labiau tolsta viena nuo kitos.

Dabartinė švietimo sistema susiformavo pramoninėje XX a. visuomenėje ir puikiai tenkino šios visuomenės poreikius. Tačiau dėl informacinių ir komunikacinių technologijų poveikio pastaraisiais dešimtmečiais visuomenė patyrė drastiškų pokyčių. Kai kurie mokslininkai teigia,

„**Taikome industrinei visuomenei būdingus metodus, teorijas ir metodologines prieigas, kurios nepajėgios suprasti tinklo kartos, lygiai kaip ir taikydami šiuolaikinį požiūrį ir vertybes niekaip nesuprasime viduramžių visuomenės**“

kad per šiuos metus susiformavo kokybiškai visiškai nauja tinklaveikos visuomenė. Tinklo kartą nuo jos pirmakės skiria bedugnė. Tai du skirtingi pasauliai. Tačiau tirdami tinklo kartą mes taikome industrinei visuomenei būdingus metodus, teorijas ir metodologines prieigas, kurios nepajėgios suprasti tinklo kartos, lygiai kaip ir remdamiesi šiuolaikiniu požiūriu ir vertybėmis niekaip nesuprasime viduramžių visuomenės. Taip mes prieiname prie neigiamų mokslinių išvadų. Mes sakome, kad jie nekūrybingi ir neturi vaizduotės. Žinoma, jie neturi industrinei visuomenei būdingo kūrybiškumo ir vaizduotės (ir neturi turėti), bet gal jų kūrybiškumas yra kitoks, mums nesuvokiamas. Arba teigiame, kad jie nesupranta pasakų. Bet juk pasakos atsirado dar net seniau nei industrinė visuomenė. Ar galime kaltinti, kad dabartinis penkiametis nesupranta naratyvo ir visuomenės normų, kurios buvo suformuotos prieš 500 ar 1000 metų. Juk viena karta turėjo Odisėją, kita Batmaną, o trečia turi Transformerius. Ar tai ne tas pats didvyrio mitas, tik įvilktas į skirtingą naratyvą ir tik dėl to suprantamas skirtingai visuomenei? O ir broliai Grimai

ar būtų buvę tokie populiarūs, jei liaudiškų pasakų nebūtų adaptavę XIX a. žmogui suprantama kalba?

Industrinėje visuomenėje apsišvietusio žmogaus idealas buvo „vaikščiojanti enciklopedija“ – asmenybė, savo smegenyse išsaugojusi daug informacijos įvairiausiais klausimais. Tačiau ar to tebereikia tinklaveikos visuomenėje, kai didelis (teisingos ir klaidingos) informacijos masyvas lengviausiai pasiekiamas internete?

Industrinės visuomenės švietimo sistemoje didelio kiekio informacijos perdavimas buvo tikslas, tinklaveikoje informacijos valdymas virto priemone ugdyti naujo pobūdžio kompetencijas: kūrybiškumą, kritinį mąstymą, informacinius ir komunikacinius gebėjimus, gebėjimą dirbti

grupėje... Taigi mechaniniu informacijos kalimu grįstas mokymas turėtų nykti, užleisdamas vietą į kompetencijas orientuotam mokymui. Tačiau taip nėra.

Tinklo kartos tragedija yra patiriamas spaudimas prisitaikyti prie industrinės visuomenės švietimo sistemos. Tie, kurie prisitaiko geriau – geriau mokosi, neretai gyvenime patiria didesnių sunkumų nei kūrybiški „šešetukininkai“. Pirmieji tikisi, kad už gerą mokymąsi bus atlyginta stabilia darbo vieta iki pat pensijos su pakėčiamu atlyginimu; antrieji nesitiki nieko ir savo gyvenimą kuria patys.

Pirmieji nusivilia, nes stabilių profesijų ir ilgalaikių darbo vietų tiesiog nebeliko. Jas pakeitė mokymasis visą gyvenimą ir projektinis bei

kontraktinis darbas. Antrieji, neapsunkinti nereikalingo žinių багаžo, kur kas lankstesni, neretai sukuria darbo vietų ne tik sau, bet ir pirmiesiems.....

Mano jau minėto Dono Tapscotto nuomone, svarbiausios švietimo sistemos slinktys turėtų būti nuo vienakryptės komunikacijos mokytojas – mokinys prie interaktyvumo; nuo mechaninio mokymo, link atradimo; nuo mokymosi individualiai, prie grupės darbo; nuo visų mokinių matavimo vienu matu prie individualių, lanksčių metodų taikymo... Ar vyksta tokios slinktys Lietuvoje? Susidaro įspūdis, kad esame tobuli veiklų imitatoriai, mokame gražiai manipuliuoti raktažodžiais, bet bijome tikrų permainų.

M. Bieliūnas: informacija – šiandieninė valiuta

Informologijos studijos KF ir „Microsoft“ korporacijos rinkodaros vadovas Rytų šalyse. Tai – tik keli Vilniaus universiteto alumnų Martyno Bieliūno gyvenimo aprašymo įrašai. Renginyje „Informacijos vadybininko sėkmės istorijos“ KF absolventas dalijosi žiniomis apie informacijos galią ir įvardijo perspektyviausias komunikacijos specialistų darbo sritis. „Informacija – šiandieninė valiuta“, – pokalbį su studentais pradėjo M. Bieliūnas, pabrėždamas, kad informacijos procesai ir valdymas

yra svarbiausi įmonės veiklos ramsčiai. „Microsoft“ korporacija per metus informaciniams procesams palaikyti išleidžia bent 1 milijardą JAV dolerių“, – savo mintis skaičiais iliustravo daugiau nei dešimtmetį tarptautinėje kompanijoje dirbantis KF absolventas. „Microsoft“ darbuotojams informacijos valdymas padeda analizuoti skirtingų šalių rezultatus, daryti išvadas ir apskaičiuoti, kiek kainuoja pritraukti vieną klientą. Vis dėlto M. Bieliūnas pastebėjo, kad Lietuvoje vis dar reikia įrodyti informacijos vertę.

Renginio svečias klausinėjo studentų apie būsimas darbo sritis ir patarė, kur verta žvalgytis ateities darbų. Perspektyviausia, M. Bieliūno manymu, skaitmeninė rinkodara, Lietuvoje dar neišpopuliarėjusi: „Mes – akmens amžiuje. Trūksta specialistų, profesionalai yra tik keli, o jų paslaugos kainuoja brangiai.“

Taip pat renginio svečias išskyrė reklamos projektų vadovų specialybę, kurių paklausa stabiliai auga. M. Bieliūnas akcentavo ir viešųjų ryšių pokyčius. „Vyksta drastiški pasikeitimai. Dabar reikalaujama pritraukti klientus, galvoti, kaip straipsnis juos paveiks“, – naujus darbo rinkos reikalavimus dėstė alumnas, pastebintis, kad anksčiau viešųjų ryšių specialistai buvo atsakingi už krizių valdymą, dabar reikalaujama užkirsti kelią krizėms atsirasti. M. Bieliūnas patarė išmokti derinti discipliną ir kūrybiškumą – savybes, padėsiančias įsitvirtinti darbo rinkoje. Taip pat svajonių darbo paieškos palengvės, įgijus specializuotų žinių. „Turite būti kaip nusmailintas pieštukas, kuo tikslesni gebėjimai, tuo greičiau ir lengviau gausite jums patinkantį darbą“, – įsitikinęs KF absolventas, patardamas jau studijuojant smailinti įgūdžius konkrečia linkme.

Politikai neišnaudoja socialinių tinklų potencialo

Vis daugiau politikų stengiasi bendrauti su savo rinkėjais „Facebook“ socialiniame tinkle. Tačiau daugeliui dar reikia mokytis virtualios erdvės bendravimo pradžiamokslis. „Tik nedaugelis suvokia, ką ten daryti“, – įsitikinęs VU KF Medijų tyrimų laboratorijos vedėjas dr. Andrius Šuminas. Komunikacijos socialinėse medijose ekspertas pataria, kaip tinkamai išnaudoti tinklus potencialiems rinkėjams pagauti.

Ar politikui yra būtina turėti paskyrą socialiniame tinkle?

Jei ji tik sukuriama, tada neverta, nes išitraukimas į socialines medijas turi būti suvokiamas kaip noras bendrauti su rinkėjais. Jomis naudojasi siekiantys tikro kontakto, o ne tik paskleisti žinutę. Taigi politikas turi būti pasiruošęs bendrauti, suvokti, kad bus kalbama ne tik apie malonius dalykus, bet užduodama tiesioginių nepatogių klausimų, į kuriuos reikės atsakyti. Taigi būtina atviro dialogo, diskusijos forma. Jeigu politikas tam nepasiruošęs, neturi laiko, geriau jau nesinaudoti socialinėmis medijomis. Birutės Vėsaitės pavyzdys tai puikiai parodė.

Akivaizdu, kad socialinių medijų vartotojų daugės, jungsis vis daugiau vyresnio amžiaus žmonių. Šių medijų galimybės plėsis, todėl politikams atsiras daugiau būdų, kaip pasiekti savo tikslus. Kitas privalumas: nereikia mokėti už turinį, transliavimą, tačiau tai yra tik iliuzija. Daugiausiai dėmesio skiriama geram turiniui, kuriamam profesionalų, todėl tam reikia skirti lėšų.

Daug politikų turi paskyras socialinėse medijose, tačiau kodėl tik nedidelė jų dalis aktyviai bendrauja?

Pirmiausia tai lemia žinių ir suvokimo trūkumas. Didžioji dalis politikų susikūrė paskyras todėl, kad tai populiaru, tačiau tik nedaugelis suprato, ką ten daryti. Kitas aspektas: yra tas, kad „Facebook“ reikalauja daug laiko – jeigu išitraukei, turi skirti dėmesį. Natūralu, kad politikams laiko resursai yra svarbūs, ne visi turi savo padėjėjus ar komandas. Tai irgi gali būti viena iš priežasčių, kodėl veikia „Facebook“ ir apsiriboja tik buvimu ten, aklu kontaktų kolekcionavimu. Socialiniuose tinkluose svarbiausia – ne kiekybė: užtenka turėti mažiau, bet tikrų kontaktų ir vykdyti kokybiškesnę komunikaciją.

Tačiau socialinės medijos, nors Lietuva ir tokia maža, leidžia bendrauti ne su visa auditorija, o su reikiama adresatų grupe, pritaikant turinį būtent jam. Tai buvo daroma 2008 ir 2012 metais Barako Obamos rinkimų kampanijos metu. Vienos temos buvo keliamos grupėje „Students for Obama“ (liet. Studentai už Obama), kitos – „African Americans for Obama“ (liet. Afroamerikiečiai už Obama).

Ne visada politikai patys administruoja savo puslapius arba tai daro iš dalies, ką apie tai manote?

Normalu, kad politikas turi padėjėjų ir jie tvarko jo profilį. Prezidentė savo kalbų irgi nerašo, tačiau mes vis tiek sakom „prezidentės kalba“, nors kai kuriais atvejais prezidentas kalbą tik perskaito, o komanda ją rašo ir sudeda akcentus. Politikai lygiai taip pat nerašo savo pranešimų spaudai ar komentarų naujienų svetainėms. Tai nėra smerktina. Aišku, socialinės medijos yra socialus dalykas, leidžiantis politikui parodyti ne tik oficialų, bet ir asmeninį, žmogiškąjį veidą. Jeigu pagrindinis

asmuo visiškai nedalyvauja, kokį veidą jis gali parodyti? Jei politikas neturi tam laiko, normalu, kad kažkas administruoja jo profilį, bet visiškai nedalyvauti negalima.

Turėtų būti viešinami tik politiniai faktai ar ir asmeninio gyvenimo subtilybės?

Reikia jausti ribą: jei politikas pradės kelti nuotraukas iš kiekvieno vakarėlio ar šuns pavadžiojimo, – atrodys keistai. Bet jis turi pateikti ir patrauklesnio turinio, darančio kanalą aktyvų, artimesnį žmogui, tada ir politinis turinys bus pasiekiamas lengviau.

Koks turėtų būti naujienų skelbimo periodiškumas?

Reikia ieškoti balanso. Komunikacija turi vykti reguliariai, bet negalima pradėti bombarduoti ir šiukšlinėti kažkokiais pranešimais. Per mažą yra negerai, per daug – dar blogiau, nes atsiranda atmetimo galimybė.

Žiniamalė.

Vilniaus universiteto Komunikacijos fakulteto žurnalinis projektas.
Redakcijos adresas: Saulėtekio al. 9, I rūmai, 10222 Vilnius.
Redakcija: Rūta Atroškaitė, Rimantė Gaičevskytė, Dovilė Trepkevičiūtė, Darius Verseckas.
Nuotraukos: Dž. G. Barysaitės, D. Versecko.
Maketavo: Darius Verseckas.
Spausdino UAB „Baltijos kopija“.
Tiražas 300 egz.

„LeŽuDi“ V.Lingio atminimui

Šiais metais įvyko 22-osios žurnalistų dienos, rengiamos šios specialybės studentų. Beveik savaitę trukęs renginių maratonas buvo skirtas Vito Lingio atminimui.

Per gegužės 7 d. prasidėjusias „LeŽuDi“ dienas buvo įteiktos Vinco Kudirkos ir Vytauto Gedgaudo premijos, įvyko diskusija apie Vitą Lingį su Rytu Staseliu ir Egidijum Knispeliu. Taip pat šiomis dienomis svečiavosi Londono tiriamosios žurnalistikos centro direktorius Gavinas MacFadyenas. Saulėtą savaitę įvykusios žurnalistų dienos pritraukė ne tik studentų, tačiau ir žurnalistikos profesionalų, kurie Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos dieną grūmėsi futbolo ir krepšinio aikštelėse, bei kartu šventė.

Radio interviu su Gavinu MacFadyenu:

Pasiekimas – stebinantis muziejus

Fakulteto kultūros informacijos Renginyje buvo kuriamas specialus ir komunikacijos (KIK) studentai grafičio piešinys – renginio simbolis. suorganizavo netradicinį gyvojo muziejaus renginį.

KF Vilniaus fotografų kieme kiekvienas žmogus galėjo tapti unikaliu ir gyvu eksponatu, kuriam muziejus padeda kurti ir autentiškoje, ir modernių technologijų erdvėje. Pirmo kurso KIK studentai, bendradarbiaudami su KF Muzieologijos katedra, sukūrė iš tiesų unikalų erdvę, kurioje muziejus pasirodė visai kitokiu kampu.

Renginio lankytojai galėjo dalyvauti kūrybinėse dirbtuvėse ir taip tapti gyvu eksponatu. Daugiausia svečių norėjo ne tik nekasdieniškai susipinti plaukus, bet ir bent trumpam pakeisti jų spalvą. Šventės dalyviai noriai išbandė kitą pramogą – laikinas tatuiruotes. Kas nedrįso marginti savo kūno, galėjo išbandyti piešimą ant marškinėlių. Komiksų kūrimo dirbtuvėse visi norintys galėjo nusipiešti komiksą ir vėliau pasidalyti su kitais.

Taip pat gyvo netradicinio muziejaus atmosferą kūrė žymūs jaunimo muzikos atlikėjai. Duetas Dominyka ir Rokas bei Eglė Sirvydytė džiugino akustiniais garsais bei pavasariškomis melodijomis, kiti – Salty Fingers, Pranza, Martin Virgin, Vaiper, YOUWIN, LeMing atgaivino bohemišką žurnalistų kiemėlį ir privertė ne vieną atsistoti ir parodyti įdomiausius šokio

judesius.

Pirmą kartą vykęs „Išlipk iš rėmų“ renginys buvo tikras iššūkis KIK pirmakursiams. Organizatoriai džiaugiasi, kad renginys pranoko lūkesčius ir jau dabar galvojama apie kitų metų gyvojo muziejaus renginį, galbūt jau didesnėje erdvėje ir pasiūlysiąntį dar daugiau kūrybinių dirbtuvių ir muzikinių pasirodymų.

Antra kadencija Studentų atstovybėje

Gegužės 2 d. Vilniaus universiteto Studentų atstovybė Komunikacijos fakultete savo pirmininke išrinko Justiną Steiblytę.

Verslo informacijos vadybos antrakursė šias pareigas pradeda eiti jau antrą kadenciją.

Taip pat ataskaitinėje – rinkiminėje konferencijoje buvo pateikta pirmininkės ataskaita ir išrinkti valdybos nariai: Algirdas Dvarionas, Brigita Gladkauskaitė, Karolis Blažys ir Ligita Brasaitė. Jie šias pareigas eis lygiai metus.

Studentų mokslinė konferencija: kaskart laipteliu aukštytyn

Šių metų balandžio 23–25 dienomis Fakulteto Studentų mokslinė draugija (toliau – VU KF SMD) penktą kartą organizavo tarptautinę mokslinę konferenciją, skirtą komunikacijos ir informacijos problematikai aptarti. Šiais metais renginys tapo dar svarbesnis įvykis Universiteto gyvenime.

Svarbiausias Draugijos renginys iš ankstesnių išsiskyrė profesionalų gausa ir dar aukščiau pakelta kartele studentų pranešimams. Konferencijoje savo išvalgomis dalinosi Fakulteto akademikai, Lietuvos mokslų akademijos prezidentas prof. Valdemaras Razumas, politologas dr. Lauras Bielinis, buvęs teisingumo ministras dr. Remigijus

Šimašius, vienas iškiliausių Europos muzeologų prof. Pieteris van Menšas ir kiti. Iš viso buvo perskaityta 16 studentų ir 15 kviestinių svečių pranešimų.

Komunikacijos ir informacijos mokslų konferencija savo mastu, pranešimų bei jų skaitytojų gausa ir įvairove apima didžiąją dalį aktualiausių temų, opių klausimų, susijusių su šiandienine visuomene, savotiška XXI amžiaus Prometėjo ugnies metafora – informacija ir komunikacija. Kiekvieną kartą ji vis didesnė, vis atviresnė; norą dalyvauti joje kaskart pareiškia

vis daugiau akademikų, studentų ir atstovų iš privataus sektoriaus

Išsamiau apie konferenciją:

